Ч. 226. Субота 27 (14) жовтня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Зміни міністрів. — З комісиї реформи виборчої. — З угорского сойму. — Хінські маневри

Палата послів приступила до нарад над наглим внесенем пос. Шрайнера в справі закона про рейоноване буряків. Наглячість ухвалено і по переведеній дискусиї ухвалено закон після внесень комісиї. Відтак розпочали ся наради над наглячим внесенем п. Швеґля, аби палата приступила сейчас до дискусиї над справозданем зелізничої комісиї о удержавненю Північної зелізниці. Наглячість внесеня принято і розпочала ся дискусия, в котрій промавляв справоздавець меншости пос. д'Ельверт і пос. Елленбоґен. Засїдане відтак закрито і назначено слідуюче на нині.

Вчерашні вечірні телеґрами принесли з Відня вість, що міністер війни ґен. Пітрайх подав ся до димісиї і що Цїсар ту димісию приймив. Міністром війни іменував Цїсар ґен. Шенайха. Півурядові часописи пояснюють причини уступленя міністра війни ґен. Пітрайха і кажуть, що було оно наслїдком тих самих причин, які спричинили уступлене міністра справ заграничних ґр. Ґолуховского, а именно нинїшна політика, котра єсть виключно пристрастию народів. Fremdenblatt обговорюючи уступлене ґен. Пітрайха, заявляє, що причиною его димісиї не був ніякий личний спір. Міністер вже від довшого часу носив ся з гадкою уступленя, бо мав то пересьвідчене, що не має досить сили, аби супротив теперішних відносин вести з поводженем управу міністерства війни. Та постанова зістала приспішена уступленем ґр. Ґолуховского. Неправдивий є також здогад, немов би ґен. Пітрайх уступив тому, аби обіймити посаду шефа ґенерального штабу по ґр. Беку. В розмові з редактором N. f. Presse заявив п. міністер Шенайх в справі уступленя ґен. Піттрайха: Коли хто за 4 роки так намучив ся, аби перевести реорґанізацию нашої армії і нічого не осягнув, то природна річ, що має вже того досить і хоче, аби другий того самого закоштував. П. Міністер Шенайх додав, що яко міністер війни, буде ставити такі самі жаданя як ґен. Піттрайх.

На вчерашнім засїданю комісиї виборчої реформи, на котре прибули також пп. Міністри бар. Бек і ґр. Біляндт, поставив п. Ґесман внесене, щоби зміни що до подїлу виборчих округів могли бути ухвалювані лише тоді, коли в палаті найде ся що найменше 343 послів. Що до змін в подїлї округів в Галичинї потреба, аби в часї їх ухвалюваня була в палаті бодай половина галицких послів. Против того внесеня виступали дуже остро Чехи. Комісия ухвалила всїми голосами против 8 ческих, аби над тим внесенем не вести дискусиї і остаточно 32 голосами против 12 ухвалила внесене пос. Ґесмана. Слїдуюче засїдане комісиї відбуває ся нині, а на дневнім порядку стоїть справоздане субкомітету о автономічнім внесеню п. Старжиньского і закон в справі вибору членів палати панів до ради державної. — „Politik“ доносить з Відня: Друге читане предложеня в справі виборчої реформи в повній палаті розпічне ся 5 падолиста, а буде вести ся в дуже скорім ходї, аби виборчу реформу злагодити ще перед справою угода з Угорщиною. Угорске правительство напирає на скоре полагоджене угоди. Австрийска акция на поли виборчої реформи стрічає ся на Угорщинї з ствердженою антипатиєю, через то власне в тій критичній ситуациї бар. Бек всьо зробить, аби виборчу реформу залагодити до 24 падолиста. З тої причини й оногдашна авдиенция парляментарних міністрів у Цїсаря набирає висшого значіня.

На передвчерашнім засїданю угорского сойму пос. Моркаш з партиї независимих поставив інтерпеляцию, в котрій запитував правительство, чи відомо єму, що в послїдних часах ширить ся всенїмецка аґітация, що вихо-

---

9)

Тайна скупаря.

(З німецкого — Артура Мархмонта).

(Дальше).

Прийшовши до дому, аби собі час вкоротити, взяла ся знов до переглядана тайного письма. Відкрите, яке зробила в Писарскій улици, віддало їй при тім добрі услуги і по великих трудах відчитала слїдуючі слова:

До моєї дочки Ольги!

В отсім письмі одержиш потрібні вказівки що до моїх богатств, які находять ся в моїм мешканю при улици Писарскій.

Коли відсунеш третий бальок в стінї коло вікна, найдеш там заглублене, там лежить знаний тобі перстень і золота рибка. Під рущтом старої печи єсть богато дуже цінних диямантів. Коли відпореш підшивку килима над ліжком, найдеш много дорогоцінностий. В бляшанім каламари суть також диямантп. В старім бюрку єсть коробка, котра богато нагородить тобі труд гляданя. З паперів, котрі також лежать в бюрку, постирай порох і бруд, то самі вартістні папери. Уважай, аби не пропала де моя стара палиця; не кидай єї в огонь, бо то було би надто дороге паливо. Палиця в серединї порожна і дасть ся отворити; в ній суть диямапти незвичайної вартости. Лиш Алексій Лїнер знає, який я богатий; то небезпечний чоловік.

Твій отець
Бенно Гомер“.

Незвичайно зачудована тою дивною новиною, Ольга випустила картку з рук, але вскорі єї очи наповнили ся сльозами, коли подумала, яке марне житє вів єї отець. Такий богатий, а такий безмежно скупий. Єї серце кровавило ся на гадку о тім.

Чи Ральф здогадував ся тих богатств?

Ох, коби хоч і на нім не завести ся. Чиж тепер, коли она обсипана всїми земними благами, мала би утратити то, що наймилїйше єї серцю?

9.

Відкритий скарб.

Повтаряючи собі в души зміст листу, вибрала ся Ольга чим скорше в дорогу на Писарску улицю. Она не сьміла отягати ся, коли не хотїла в послїдній годинї всьо утратити.

Коли кінчила убирати ся, упав єї погляд на стару палицю вітця, що стояла в кутї. Скоро, дрожачими пальцями, попробовала отворити єї. По якійсь хвили вічко отворило ся; она висипала обережно зміст на стіл і перед єї очима заяснїли найдорожші дияманти, яких нїколи ще в житю не бачила. На хвилю замкнула осліплена очи, аби відтак знов тїшити ся прехорошим видом.

Відтак сховала скоро дорогі камені назад до палиці і вийшла. В старім домі зайшла сейчас до батькової контори, замкнула за собою двері і засунула їх.

Починало вже трохи смеркати ся, але она ще досить добре видїла. Перечислила ще раз всї місця, подані в листі, було їх пять: діра в стінї, печ, килим, бюрко і каламар.

Насамперед відпорола від килима підшивку і найшла там то, чого глядала; відтак з трудом відсунула бальок в стінї коло вікна, але тут не могла віднайти перстеня і рибки, може отець забув покласти їх знов на своє місце?

Каламар постановила отворити дома, обвинула его кусником паперу і поклала до принесеної з собою торбини; тепер прийшла печ на чергу, дійстно, там лежала пачка з дорогими каменями.

На послїдку забрала ся до бюрка. Збільшаючий ся сумерк утруднював їй незвичайно роботу; при вломах зігнули злодії замок і лише з найбільшим напруженем удало ся їй отворити его, при чім до крови покалїчила собі руки. Найдену коробку, як і папери, які отець описав, вложила до торбинки, там де й каламар.

З чувством вдоволеня поклала ся по скінченій роботі на ліжко, аби відпочити; отже Алексій Лїнер таки мусів не знати про тайні скритки єї батька.

Нараз застукало до дверий; сховавши торбинку під плащ, пійшла отворити.

В сїнях стояла стара Ельокс.

— Я чула, що ви тут — відозвала ся — і хотїла вам зараз пригадати на вашу обіцянку, що віддасте менї дім. Я рада би таки зараз нинї сюди спровадити ся. Ви чей позволите?

— Насамперед мусить суд річи опечата-

дить з Німеччини, а обхопила вже Австрию і Угорщину, аґітация, котра стремить до сотвореня велико-німецкої держави і що спільну працю до осягненя тої цїли ведуть найвисші німецкі мужі державні. Бесїдник питає, як правительство глядить на таке поведенє, чи оно згідне з потрійним союзом і як наміряє виступити против тої аґітациї.

В Хінї в околици міста Чанґтун відбувають ся тепер щорічні маневри хіньскої армії. Бере в них участь 30.000 людий. Войско, вичучене европейскими і япаньскими офіцирами, має найновійше уоруженє. На маневри прибуло 30 чужих атташе войскових.

Звіт управляючого Совіта „Народної Торговлї“

з дїяльности за рік адм. 1905/6 т. є. за час від 1. липня 1905 до 30. червня 1906.

(Дальше).

Попри згаданий курс крамарский брало наше товариство участь в вічу крамарів в Бережанах, де делеґат нашого товариства мав відчит: „Про причини упадку сільскої торговлї“ і подав способи піднесеня єї; дальше урядило товариство ряд відчитів з обсягу торговлї і промислу в читальни на городецкім передмістю у Львові; висилало своїх делеґатів на основательскі збори крамниць сист. Рочдель; перевело на жаданє контролї крамниць в Переволочній, Соколівці, Єзуполи, Стриганцях, Глубічку, допомогло при заложеню книжок ділових крамниці в Довжанцї, а також брало участь в зборах в Рісній рускій, де загадувано заложити крамницю. Кромі того давав заряд товариства радо всякі поясненя в справі заснованя крамниць, висилав друки, книжки і пр. та старав ся допомочи сїй незвичайно важній торговельній орґанїзациї.

Практикантів на практицї крамарскій було в послїднім роцї десять.

Що до попираня виробів промислу краєвого, товариство наше держало ся і дальше свого при основаню вже поставленого принципу, попирати вироби краєві, причім однак ставляло жаданя до фірм що до руских етикет, цїнників і пр.

В справі основаня нових філїй заходило ся товариство наше около отвореня філїї в Чернівцях, однак відступило остаточно від тої гадки з причини заяви тамошної орґанїзациї, що наміряє отворити краєву буковиньску торговельну орґанїзацию. Відповідне товариство вже і засновано, а ми з своєї сторони радо витаємо сю нашу нову товаришку і бажаємо їй як найкрасших успіхів, не відтягаючись від даваня на жаданє порад і помочи.

Вкінци згадаємо, що в лютім відбуло ся у Львові віче руских купців. Хотяй товариство наше, не діставши запрошеня, не брало в нїм участи, однак по пересланю нам ухвал того віча, совіт повідомив комітет віча, що наше товариство завсїгди готове попирати стремленя около з'єднаня наших сил, та що комітет в тім зглядї на наше товариство завсе числити може. Ухвали віча були подані в 4 числї „Економіста“. Кінчачи сегорічний звіт, повтаряємо поклик: лучім наші сили, щоби господарку народну оперти на реальнім обчисленю і поставити тим основи економічної народної будучности, а членів товариства просимо о поміч в тім напрямі.

З білянсу товариства (котрий для перегляду членів від 10 с. м. знаходить ся у всїх складах і висилаєсь на жаданє почтою) показуєсь дальший сталий поступ товариства, на доказ чого наведені порівняня:

Загальний оборот касовий виносив 7,008.124·72 К і є вправдї менший, як року минулого, однак причина тому виплата фактур, не, як доси практиковано, через касу головну заряду, але через почтову Щадницю у Відни. Через те готівка не переходить два рази через касу центральну і тим самим оборот мусить бути менший. Натомість більші є торги о квоту 67.284·34 К і виносять поважну квоту 1,684.783·03, більший є оборот з крамницями, бо побрали они товару за 540.940·27 К, отже о 49.449·64 К більше, і більший вкінци є чистий зиск, котрий виносить сего року 16.472·59 К.

Що до доходів брутто, то торги принесли зиску брутто 152.081·05 К, до того треба дочислити зиск з посередничення і ескoнту 41.362·56 К, отже разом зискано 193.443·61 К, то є о 13.318·12 К більше як року минувшого.

Видатки на кошти адміністрациї виносили 149.782 К, більше як року минувшого о 18.143·07 К. Збільшенє видатків спричинили: додатки дорожизняні для персоналу, та уряджене курсу крамарского і инші справи крамничні.

Відсотків від вкладок заплачено, зглядно дописано 36.821·28 К, більше о 351·78 К від попередного року.

Реальности товариства принесли доходу 28.229·94 К. На кошти адм. і податки від тих реальностий, як також на 1% амортизациї сплачено 14.910·17 К. Проценту від позичок на реальности уплачено 2.219·07 К. Чистий зиск з камениць виносить супроти того квоту 11.000·70 К.

З мобілїй підписано: 1.641·88 К.

З сего зіставленя зисків і розходів оказує ся чистий зиск, як на вступі піднесено, 16.472·59 К.

(Конець буде).

Новинки.

Львів, дня 26-го жовтня 1906

— **Перенесеня.** Дирекция почт і телеґрафів перенесла контрольора почтового Станислава Блотницкого із Станиславова до Самбора. — П. Міністер справедливости переніс ад'юнктів судових: Леопольда Герлїнґера з Бродів до Городка ягайлоньского, а Волод. Кузїньского з Городка ягайл. до Бродів.

— **До нового суду повітового в Підкамени** будуть прилучені громади і обшари двірскі Вербівчик і Оріхівчик, котрі доси належали до суду повітового в Залізцях. Так розпорядило міністерство справедливости рішенєм з дня 18 липня 1906. Се розпорядженє увійде в житє рівночасно з активованєм суду повітового в Підкамени.

— **З львівскої архієпархії.** Канонїчну інституцию дістали оо.: Лев Костюк на Мливиска, Лев Юрчиньский на Гущанки, Іван Королюк на Чемеринцї, Михайло Захарчук на Ярчівцї і Николай Стеткевич на Стінку. — Завідательства одержали оо.: Петро Гарух в Незнанові, Іван Слободян в Вишсках, Василь Владичин в Помонятах, Мариян Захариясевич в Молодинчі і Омелян Каленюк в Хащованю. — Парох. сотрудниками назначені оо.: Стефан Новосад в Стриївцї і Антін Бучко в Ушнї.

ти — відповіла Ольга спокійно, хоч по правдї було їй не конче мило — я гадаю, що то стане ся завтра.

— То перед тим хотїла би я трохи попрятати — почала стара знов.

— І того не можна нинї робити.

— Коли так, то піду — сказала стара воркотячи — але прошу вас, панно — додала грізним голосом — не дивуйте ся, коли стрінуть вас які немилі несподїванки.

Сказавши то, відійшла.

Вернувши до свого мешканя, застала Ольга слїдуючий лист від свого судженого:

„Дорога Ольго!

Я ждав на тебе цїлу годину; довше не міг я остати. Яку нову журбу знов маєш? І у мене голова аж трїщить, причину скажу тобі пізнїйше. Як радо хотів я нинї побачити ся з тобою! Бувай здорова, люба. Твоя любов то моє одиноке щастє.

Твій вірний Ральф“.

Зробилось їй прикро; знов не бачила ся з Ральфом. Хто знає, як довго ще буде носити з собою ту страшну тайну, а она так тужила за стисненєм єго руки, за поглядом єго вірних очий, котрі сказали-б їй, що цїле єї підозрінє неоправдане.

Ждати, все лиш дальше ждати, як тяжко їй то було!

Коли знов втихомирила ся, вийняла з торбини каламар і папери.

В коробцї лежало кілька цїлком припорошених купок. Що то могло бути?

Она принесла трохи теплої води і повкидала там ті брудні грудки. І справдї порох і болото почало злазити і вкінци появили ся чудеснї дияманти.

Ще глядїла любуючи ся лежачим перед нею богатством, коли нов хтось застукав до дверий і перед нею появила ся знов стара Бльокс, немов би слїдила всї єї кроки.

— Чого хочете? — спитала Ольга майже гнївно.

— Зараз довідаєте ся. Що ви робили при Писарскій улици? — відповіла грубо.

— Менї здаєть ся, що перед вами не потребую оправдувати ся. Коли більше нїчого не приводить вас сюди, то прошу вас, ідїть собі.

— Не пїйду.

— То я пішлю по полїцию.

— Нї, того ви не зробите, подивіть ся, що я маю.

При тих словах отворила руку, але зараз єї й замкнула, а Ольга побачила диямант.

— Ви мусїли то згубити — додала глумливо.

— Той камінь належить до мене, коли єго не віддасте, обжалую вас о крадіж — сказала Ольга.

— Не бою ся — відповіла Бльокс уперто.

На велике вдоволенє Ольги переходив саме попри єї двері сусїд єї Бранд; она попросила єго до середини і стара чим скорше щезла. Відходячи воркнула: „Колись таки менї ще удасть ся“.

Ті слова дуже Ольгу налякали; без сумнїву стара мусїла знати, що она забрала всї дорогоцїнности. Она бояла ся остати сама з своїми скарбами і тому постановила сейчас перенести їх в безпечне місце.

Але куди? Мала їх занести до Ральфа, чи до свого адвоката? Нї, найлїпше було зложити їх в банку.

Ушила скоро мішочок з полотна, поклала там більшу часть дорогоцїнностий і привязала єго під кафтаником на грудях. Прочі дияманти сховала на голові під капелюхом. Відтак позамикала всї двері і вийшла з дому.

Коби була як найскорше на місци; їй все видавало ся, немов би всї люди мусїли по нїй бачити, які скарби має она коло себе. Она всїла до кінного трамваю, а зараз за нею увійшов до воза чоловік, в котрім Ольга на свій превеликий страх пізнала Алексія Лїнера. Сим разом зробив він на неї знов як найгірше враженє і хотячи з своїм скарбом як найскорше увільнити ся з єго сусїдства, висїла з трамваю на першім пристанку. Саме хотїла всїсти до фіякра, коли почула за собою грубий голос: „Дайте менї сейчас вашу торбину!“

(Дальше буде).

— **Убийників коршмарів в Мисловій** вже арештовано. Підозріві первістно о убийство Михайло Подгурний, пачкар в Підволочиск і 22-літний Михайло Янкович з Задишівки, котрий також займав ся пачкарством, звернули тим увагу на себе, що зачали гуляти, пoсправляли собі нове одїнє і поплатили довги. Янковича арештовано в Підволочисках і він сидить там вже від кількох днів в арешті, але не хотів признати ся до нічого, а єго спільник Подгурний виїхав був до Львова, щоби тут погуляти. В середу вечером приїхав до Львова судия слїдчий з Підволочиск і зголосив ся тут до поліції з завізванем, щоби вишукано Подгурного, підозрілого о участь в убийстві коршмаря Шльому Розенбавма і єго жінки в Мисловій в цїли рабунку. Агент поліцийний Базюк довідавши ся, що Подгурний має сестру Анну, котра служить у Львові, вишукав її адресу і взявши собі до помочи агентів Гната і Сгеткевича, пішли до помешканя інжинера п. Гутона Шлявна при ул. Глубокій ч. 7, де Анна служить. Тут пішов Базюк до дозорця і довідав ся, чи Анна Подгурна дійстно служить у п. Шлявна, а відтак запукав до кухнї. По довшій хвили вийшла сестра злочинця на ґанок, а виучена, видко, братом, сказала, що брат її Михайло був у неї навіть через дві ночи і ночував, але де він тепер, того она не знає. Агент побачивши змінену дуже дївчину, набрав підозріня і зайшов до кухнї, щоби подивити ся, чи не знайде чогось підозрілого та застав там Подгурного лежачого на постели, котрого зараз заковав в кайдани і відвів на поліцию. Тут признав ся Подгурний до участи в убийстві і казав, що він за намовою Янковича стояв на сторожи перед коршмою і дістав за то 50 корон, але не знав, що Янкович в коршмі робив. Судия слїдчий Ружичка забравши арештованого з собою, поїхав до Підволочиск.

— **Померла з радости.** В Райнїкендорф, в Німеччинї, померла нагло 56-лїтна вдовиця Е. Гольц, котра одержала несподївано вість о повороті сина, жовніра армії кольоніяльної, котрий перебувши богато небезпечностий і трудів, вертає тепер за відпусткою з полудневої Африки до рідного краю.

— **Чоловік, що спить 28 місяців.** Дивний случай хоробливої спячки дістав ся тепер до публичної відомости в Берлинї. Розходить ся о якогось 45-лїтного урядника маґістратского А. у Вільмерсдорфі, котрий дня 10 червня їдучи до ратуша в Берлинї, вискакуючи з трамваю електричного, посовгнув ся і упав та вдарив задом голови об камінний брук і від того часу попав в якусь хоробливу спячку. Тайний радник медицинальний і професор др. Айленбурґ помістив у фаховій лїкарскій газетї про сего недужого, котрий спить вже від 20 червня 1904 р. слїдуюче інтересне поясненє:

Коли до недужого А. в три години по єго пригоді прийшов єго домашний лїкар, застав єго ще притомного; пізнійше однак, ще підчас того, коли лїкар з ним розмавляв, зачав він засипляти а від 20 червня 1904 спить без перерви аж доси. Недужий лежить на своїй постели горілиць з головою оберненою трохи на правий бік, а чоло у него так зморщене, як у того, що щось дуже глубоко роздумує. Руки єго і ноги можна єму рушити і они несьвідомо піддають ся всякому впливови. Шкіра на цїлім тїлї стратила зовсїм чуте і можна колоти навіть досить глубоко а спячий того не відчуває анї трошки. Так само не чує він ніякого голосу анї не відчуває враженя сьвітла або якогось сильного, неприятного і гризуючого запаху. Недужий не проявляє ніякої потреби, не жадає анї їсти анї пити. Єго годують правильно а тодї він устами нїби шукає страви і бере її та жує поволи і поликає, але при тім ще ніколи не захлиснув ся. Через цїлий час, від коли він так лежить, не промовив ще анї слова, не відкрив анї разу очий. Здає ся, що від удару головою настала в єго мозку якась зміна, котра спинила волю в орґанізмі. Проф. Айленбурґ єсть того погляду, що недужий може знову пробудити ся так несподївано, як несподївано по ударі заснув.

— **Огні.** В Ріпневі, каменецкого повіта, згоріло 22 с. м. 16 господарских загород. Шкода значна, а тим більше дошкульна, що погоріло всьо до чиста; люди уратували тілько те, що мали на собі.

— **Хто підпалює?** Се єсть, так сказати би, публичною тайною, що по наших місточках а декуди також і по селах знаходять ся такі спекулянти, котрі заасекурувавши добре свою часто дрантиву хату і не маючи богато до страченя, сами такі підпалюють ся, щоби заробити на асекурациї і публичній добродійности. Що так єсть, показало зловленє в Гошові долинского повіта палія, котрого наймали того рода спекулянти, щоби він їх підпалював. Про се так доносять з Долини: Від кількох вже лїт бували в Долинщинї пожежі, котрих причину годї було вислїдити. Горіло у Велдіжи, в Мизуни, Вигоді, Пацикові і т. д. Лиш случайно стало ся, що по довгих пошукуванях зловлено палія. Ото кілька днів тому назад жандарм, патролюючий в ночи на дорозї з Княжолуки до Гошева, придержав якогось Сеня Ільчишина з Гошева, котрий ніс три гуски вкрадені в Вигоді. При особистій ревізиї у арештованого знайдено при нїм клоче і инші пальні материяли, а крім того Ільчишин ще й признав ся до цїлого ряду підпалів в долиньскім повіті а також зізнав, що дня 21 вересня с. р. підпалив в Лісній коло Ілемя дім належачий до кн. Каз. Любомирского, в котрім мешкав Негемія Дікман. Також признав ся Ільчишин, що в 1903 р. дня 5 жовтня підложив огонь у Вигоді, за що єму заплачено. Від того огню згоріло тодї двайцять і кілька будинків обезпечених в краківскім товаристві асекурацийнім, через що се товариство потерпіло велику страту. При ревізиї знайдено ще у Ільчишина пару штанів вкрадених підчас пожежі у Дікмана. Ільчишина замкнено в арештї і розведено судове слїдство, котре вже викрило кілька осіб, підозріних о участь в підпалї; суть то переважно люди, котрі заасекурували були свої будинки в згаданім товаристві. Суд в Долинї веде дальше слїдство.

Телеґрами.

Відень 26 жовтня. W. Ztg. доносить: Є. В. Цїсар надав амбасадорам ґр. Кевенгіллєрови і ґр. Сеченїєви велику ленту ордера Леопольда з увільненем від такси, а послам Альбертови де Сасварош, бар. Чіканнієви і ґр. Клярі достоіньство тайних радників з увільненем від такси.

Одеса 26 жовтня. В еелї Калаґлай напало 5 узброєних на уряд громадский, заткали рот стражникови і забрали 2 каси зелїзні, в котрих було 26.000 рублів.

Кольмар (в Альзациї) 26 жовтня. Цїсар Вільгельм переніс президента округжного кн. Гогенльоге в тимчасовий стан спочинку. (За оголошенє памятників — Ред.)

Будапешт 26 жовтня. Служба трамваєва напала вчера на два ваґони, вибила шиби і один ваґон викинула з шин. Поліция розігнала демонстрантів.

Петербург 26 жовтня. Вчера відкрито тут перший конґрес торгово-митовий в присутности міністрів торговлї і комунікаций. Наспіли численні телеґрами ґратуляцийні. Конґрес той має велике значінє для росийского промислу і торговлї. Президентом вибрано Крестовнікова. Міністри виголосили привітні бесїди.

Ростов над Доном 26 жовтня. Межи стациями Челбас і Буйсонґ новоросийскої зелїзницї стовкнули ся поїзди особовий з товаровим, при чім згинув один подорожний і один урядник зелїзничий. Два ваґони особові і 27 тягарових розбили ся. Двох подорожних і кількох урядників зелїзничих єсть легко поранених.

Петербург 26 жовтня. (П. А.) Центральний видїл социяльно-демократичної партиї ухвалив не устроювати в день 30 жовтня анї страйку анї ніякої иншої маніфестациї.

Токіо 26 жотня. Вчера лютив ся в полудневій Японї оркан. Кілька людий рибацких, що занятї були добуванем коралїв, затонули.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8 55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2 45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^1/_5$ до $^{30}/_9$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6 10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8 15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшова, Ярослава, Любачева
	11 45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3 55	„ Тухлї ($^{15}/_6$ до $^{30}/_9$), Сколього ($^1/_5$ до $^{30}/_9$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).